

Toekomst heeft geen zin

Weggehaald, opgepakt,
meegesleurd, neergesmaakt,
huizen in de fik.

Afgebekt, uitgejouwd,
toegesist, afgesnauwd,
eerloos ontdaan van je ik.

Neergebeukt, platgetrapt,
kaal gemaakt, afgeknapt,
sterren op de jas.
Uitgekleed, afgesnoeid,
opgebrand, weggeschroeid,
naamloos vergaan in het gas.

Een troosteloze troep
op weg naar god-mag-weten-waar.
Een grauwe, grijze groep
die steun zoekt bij elkaar.
Een haveloze bende
verdreven uit haar land.
Ontheemden in ellende,
volkomen uit verband

*Later is er niet,
want vroeger haalt haar in
Geschiedenis? We leren nooit!
Dus toekomst heeft geen zin.*

Een afgezonderd volk,
en God verbergt zich helemaal
Een blinde, dove tolk:
die zwijgt in onze taal.
Een kaalgeschoren schare
verlaten door haar God.
Op wanhoop moeten varen,
verbonden door het lot.

*Later is er niet,
want vroeger haalt haar in.
Geschiedenis? We leren nooit!
Dus toekomst heeft geen zin.*

Buigen is barsten

Buig je voor de vlotte babbel,
voor de glimlach die bevriest?
Voor de gladde, vlakke woorden
die ook Haman telkens kiest?
Buig je voor het hypocriete,
voor "de eigen mensen eerst"?
Voor de waanzin, voor de mythe
die ook rond zo'n Haman heerst?

Met buigen zeg je: "Barst maar!"
Of blijf je overend?
Durf je de positie aan
van de dwarse dissident?
Blijf je recht als iedereen
je mijdt en isoleert?
Knikken ook jouw knieën niet
als Haman je passeert?

Wat doe jij ?

1. Hoop vervlogen, trieste ogen
kijken je niet eens verwijtend aan.
Doodsverlangen. Bruine wangen
met een opgedroogde zoute traan.
Wij zien hen wel, maar zij ons niet.
Zij sterven met het sprookje
dat het leven niet meer biedt.
2. Afgeschreven, voortgedreven,
vluchtend op de loop voor het geweld.
Angsten blijven en verstijven,
toekomst wordt een levend mijnenveld.
Wij zien hen wel, maar zij ons niet.
Zij sterven met het sprookje
dat het leven niet meer biedt.
3. Volgegoten, afgesloten,
tast het nieuws nog nauw'lijks mensen aan.
Wéér die beelden van misdeelden,
houd ellende maar bij mij vandaan.
Wij kijken wel, maar zien het aan.
Wij leven met het sprookje
dat het leven zo moet gaan.

Refrein:

En wat doe jij, jij, jij?

Zap je simpelweg naar vier?

Dan is het leed voorbij.

Wat doe jij, jij, jij?

Consumeer je smakeloos

En accepteer je klakkeloos:

Ellende hoort er eenmaal bij!

Verzet begint met een vraag

1. Het is toch godgeklaagd!
Zo worden mensen verkwanseld
en volken afgeranseld,
omdat niemand vraagt:

Waar komt die haat vandaan?
Wat is jou aangedaan?
Is alles wat je zegt
wel zuiver en terecht?
Kun je't ook anders zien?
Niet zo zwart-wit misschien?
Waar eindigt jouw geklaag?
Verzet, begint met een vraag!

2. Het kwaad dat ons bedreigt,
zit in jou zelf en je buren,
die onrecht laten duren,
omdat iemand zwijgt.

De wet van groepsgedrag
die jou zegt wat je mag,
die smoort jouw eigen wet.
Het antwoord is verzet.

Het kwaad wordt ontmanteld

Weggehaald, opgepakt,
meegesleurd, neergesmaakt,
huizen in de fik.
Afgebekt, uitgejouwd,
toegesist, afgesnauwd,
eerloos ontgaan van je ik.

Neergebeukt, platgetrapt,
kaal gemaakt, afgeknapt,
sterren op de jas.
Uitgekleed, afgesnoeid,
opgebrand, weggeschroeid,
naamloos vergaan in het gas.

Zo gaat het als het kwaad niet wordt ontmanteld.
Als gluisperig gif dat zijn gang kan gaan.
Als de paal niet met wortel en tak wordt gekanteld
blijven de Hamans voor altijd bestaan.

Zo gaat het als het kwaad wordt doodgezwegen,
als woekerend onkruid dat wortel schiet.
Als de paal wordt gebruikt om de boel schoon te vegen,
krijgen de Hamans hun zaakansen niet.

Zo moet het zijn,
alsnog, alsnog....

Je durft het haast niet te geloven.
We komen deze klap te boven.
De tranen vulden Babels stromen,
er leek geen einde aan te komen,
De harpen hingen in de bomen,
en niemand die nog durfde dromen.
We zongen niet, God weet waarom.
Wie keert dit om? Wie keert dit om?

Je durft het haast niet te geloven.
We komen deze klap te boven.
We kunnen hier aan Babels stromen
voorzichtig weer een droom gaan dromen.
We halen de ontstemde harpen
weer hoopvol uit de dode bomen.
En zingen tegen alles in:
het heeft toch zin, het heeft toch zin!

Zonlicht breekt tóch door!
De nacht heeft afgedaan.
De toekomst ligt in het verschiet.
We durven het weer aan.